

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI NA SVETKOVINU SVIH SVETIH

Nedjelja, 1. studenoga 2020.

[Multimedia]

Evanđeoska blaženstva su put svetosti

Draga braćo i sestre dobar dan!

Na ovaj svečani blagdan Svih svetih Crkva nas poziva razmišljati o *velikoj nadi* koja se temelji na Kristovom uskrsnuću: Krist je uskrsnuo i mi ćemo zajedno s njime uskrsnuti. Sveti i blaženi su najmjerodavniji svjedoci kršćanske nade jer su je u potpunosti živjeli tijekom svog života u radostima i patnjama ostvarujući *blaženstva* koja je Isus naviještao i koja danas odzvanjaju u liturgiji (usp. *Mt* 5, 1-12a). Naime, evanđeoska blaženstva su put svetosti. Zadržat ću se sada na dva blaženstva: drugom i trećem.

Drugo blaženstvo glasi: „*Blago ožalošćenima: oni će se utješiti!*“ (r. 4). Te riječi kao da su u protuslovlju jer žalost nije znak sreće i radosti. Razlozi za plač i patnju su smrt, bolest, moralne nedaće, grijeh i zablude, jednostavno rečeno svakodnevni život, krhak, slab i obilježen teškoćama. Život koji je ponekad ranjen i kušan nezahvalnostima i nerazumijevanjima. Isus proglašava blaženima one koji plaču zbog takvih stvarnosti i, usprkos svemu, stavljaju svoje pouzdanje u Gospodina i sklanjaju se pod njegov plašt. Nisu ravnodušni, niti im je srce otvrdnulo uslijed boli, nego se strpljivo nadaju *Božjoj utjesi*. I tu utjehu već doživljavaju u ovom životu.

U trećemu blaženstvu Isus kaže: „*Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju!*“ (r. 5). Draga braćo i sestre, krotkost! Krotkost je Isusova značajka jer on za sebe kaže: „Učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca“ (*Mt* 11, 29). Krotki su oni koji imaju vlast nad sobom, koji ostavljaju drugome prostora, slušaju ga i poštuju njegov način života, njegove potrebe i zahtjeve. Ne pokušavaju ga svladati ili omalovažiti, ne žele gospodariti, u svemu dominirati i nametati vlastite ideje i interese

na tuđu štetu. Te osobe koje duh ovoga svijeta ne cijeni dragocjene su u Božjim očima koji im daje u baštinu obećanu zemlju, to jest vječni život. To blaženstvo također započinje na ovoj zemlji, a dovršit će se na Nebu. Krotkost. U ovom času života pa i svjetovnog, gdje ima toliko agresivnosti...; i u svakodnevnom životu, prvo što izlazi iz nas je agresivnost, obrana... Trebamo krotkost da bismo mogli napredovati u svetosti. Osluškiivati, poštivati, ne napadati: krotkost.

Draga braćo i sestre, izabrati čistoću, krotkost i milosrđe; izabrati pouzdati se u Gospodina, u siromaštvo duha i u nevoljama; zalagati se za pravdu i mir – sve to znači ići protiv struje u odnosu na mentalitet ovoga svijeta, u odnosu na kulturu posjedovanja, besmislene zabave, nadutosti prema najslabijima. Taj su evanđeoski put prošli sveti i blaženi. Današnja svetkovina, na koju slavimo sve svete, podsjeća nas na osobni i sveopći poziv na svetost i nudi nam sigurne uzore na tome putu koji svaki pojedinu od nas mora proći osobno i neponovljivo. Sjetimo se samo neiscrpne raznolikosti darova i konkretnih života svetaca i svetica: nisu jednaki, svaki ima vlastitu osobnost i razvio je svoj život u svetosti prema vlastitoj osobnosti. Svaki od nas može to učiniti, ići tim putem. Krotkost, krotkost, molim vas, i ići ćemo prema svetosti.

Ta nebrojena obitelj vjernih Kristovih učenika ima Majku, Djevicu Mariju. Častimo je pod naslovom Kraljica svih svetih, ali je ona prije svega Majka koja svakoga od nas uči prihvaćati i slijediti njezinog Sina. Neka nam ona pomogne gajiti želju za svetošću, kročeći putem blaženstava

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

U Hartfordu, u Sjedinjenim Američkim Državama, jučer je proglašen blaženim Michael McGivney, dijecezanski svećenik, utemeljitelj Kolumbovih vitezova. Predanim radom u evangelizaciji trudio se izaći ususret potrebama nevoljnih, promičući uzajamnu pomoć. Neka nas njegov primjer potakne da sve više svjedočimo Evanđelje ljubavi. Pljesak novom blaženiku!

Na ovaj blagdan, ne zaboravimo što se događa u Gorskom Karabahu, gdje se oružani sukobi naizmjenice izmjenjuju s krhkim primirjima, s tragičnim porastom broja žrtava, uništenih domova, infrastruktura i bogomolja, a na udaru je i sve više civilnog stanovništva. Tragično je to! Želim ponoviti svoj usrdni apel vođama sukobljenih strana „da se čim prije intervenira kako bi se zaustavilo prolijevanje nevine krvi“ (Enc. *Fratelli tutti*, 192): neka ne misle da se spor u kojem su se našli na suprotnim stranama rješava nasiljem. To je moguće samo zalaganjem oko iskrenih pregovora, uz pomoć međunarodne zajednice. Izražavam blizinu svima koji pate i pozivam vas da se utječete zagovoru svetaca za stalni mir u toj regiji.

Molimo i za stanovništva s područja Egejskog mora koje je prije dva dana pogodio snažni potres.

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana